

פרק ה' פרשת השבוע על פי הנטיבות שלום

רִיצָא

۱۰۰۰ میلیون دلار

ולאור זה יובן מאמר הרה"ק ר' ברוך קמ"ב' ז"ע, קדושנו קדוש יעקב, שאמר, רבש"ע, קדשו כomo שהנץ קדוש יעקב, הרוי מהיכן היהת לו ליעקב קדושהUILAIIT שכזו רק מחתמת אתה קדשו, אם כן קדשנו גם אנו. ומודוע נאמר ואת דוקא על יעקב, אלא משום שזו היהת ממדתו של יעקב לתיקון ולקיים כל ענייני רשות. ועפ"ז יש גם לבאר סדרן של ג' ברכות ראשונות דשםו"ע, בהברכה הראשונה עניינה אהבה שהילא כנגד אברהם, וכמ"ש גומל חסדים טוביים וכו' למען שמו באחתה, וכן מיטמיים מגן אברהם, וברכות הגבורות היא כנגד יצחק שמדתו גבורה שהוא יראה, ובזה אומרם אתה גבור וכו' מי כמוך בעל גבורות, והברכה השלישית שעניינה קדושה, אתה קדוש וכו', היא כנגד יעקב אבינו, וכן דמדתו המיויחדת של יעקב היא קדושה. (ועי' לבוש סי' קיב שמברא סדרן של ברכות כנגד אברהם יצחק ויעקב, ומבייא מאגדה דכשייעקב פגע בשעריו וחמים בבית אל והקדיש שמו של הקב"ה אמר בא"ל בקדשו.

וכהקדמה לכל זה נאמר בתורה כל מהלום. דינה יעקב אבינו כאשר יצא מבאר שבע, היה אחר ס' ג' שנים בבית יצחק ו' י"ד שנים אצל עבר, שבאותם השנים הגיע למדרגה העלונה ביותר, שנקרא בחיר האבות, ונתקדש בקדושה עלונה, וכמו שאחזר ל' (יבמות עז). שהיה בן פ' ד' שנים ולא ראה טמאה מימייו. וכמו רמזו בפ' וישכב במקום החוץ, וברש"י, במקומ ההוא לשון מיעוט, באנו מקום שכב אבל י"ד שנים ששימש כבית עבר לא שכוב בלילה, שהיה עוסק בתורה. ובמשך כל השנים

בנֵי קָדָם. אֲכַן הַפִּי בָּה שָׁחַר מְرֹאָה הַגְּבוּאָה בְּחֶלְמוֹ הַגְּבוּיָה יַעֲקֹב אֶת כָּל הַעֲנוֹגִים הָאֲרָצִים. וּזְהוּ פִי וַיָּשָׂא יַעֲקֹב הַגְּבוּחוֹת בְּיוֹתָר בְּחִי וּוּרְאָשׁוּ מְגַעַּי בְּיוֹתָר לְדָרוֹת הַגְּבוּחוֹת בְּיוֹתָר בְּחִי וּוּרְאָשׁוּ מְגַעַּי הַשְׁמִימָה, וְעַיְיָ זֶה כָּבֵר הִיא יַכְלֵל לִילְךָ אַרְצָה בְּנֵי קָדָם. וּכְמַאֲמָר מִרְן אַדְמוֹר בְּדֶ"שׁ וְזֶ"עַ, שַׁבְּאָדָם יְשַׁגְּבָה מְדוֹת הַמֶּה, מְדוֹת הַלְּבָב, וּמְדוֹת הַאֲבָרִים הַתְּחִתּוֹנִים שָׁהֵם חָלֵק הַתְּאוֹנוֹן בְּחִי וּרְגָלִים, וּזְהוּ וַיָּשָׂא יַעֲקֹב רְגָלִין, שַׁיְעַקֵּב הַגְּבוּיָה אֲפִילוּ אֶת בְּחִי רְגָלִים לְהַשְׁחִי". עַזְׁבָּא אָמָר, וַיְלַךְ אַרְצָה בְּנֵי קָדָם רַת אַיִת בְּיִתְרָדֶשׁ, הַיִּנוּ שַׁיְעַקֵּב אֶבְיוֹן הַגְּבוּיָה וּתְזִקֵּן מְדַת הַמְּשֻׁשָׁב לְהַשְׁחִי

וזהו העניין שיעקב נקרא בחיר האבות, שכ"א
מאי נפק"מ לנו בזה, הלא אין לנו שום השגה
בקדושים במלכים להעיר מ"י הוא המובהך והגדול
ביויתר ומ"י אינו מובהך, אלא הלימוד מזה שמדת
הקדושה היא עיקר העקרונות, ויעקב אבינו אשר
התמסר כל כובלו להשיות זכה משום כך למתנה
העליזונה של קדושה, ע"כ הוא נקרא בחיר האבות.
עו"וו כי בקשתו קדשנו קדוש יעקב, שנזכה לבחוי
קדושה מدت יעקב. הקב"ה נתן ליהודי עניינים אלו
שהם מוצב ארץ אך בראש מגע השמיימה, ומלאכי
אלקים בעליים וירודים בו, והנה ה' נצב עליו לשומרו
בשמירה עליזונה, במדת הזאת שעל כל צעד וועל
עלולים להחסל וליפול, אבל אם יהודי משתדל לטוהר
עצמיו או יש לו שמירה עליזונה מהשיות, שטוהרה
מביאה לידי קדושה, האשעך לקדושה היא הטהרה
מה שהיודי משתדל ומתרע עצמו מכל יכולתו, שאו
הקב"ה נתן לו מתנה דרגת הקדושה.

ועזה"ז ולהוליד בנים, שהיא יכולה חלק מתורתן של
אבות, קופט עניינה הוא הקדושה שהיא מדורו של
יעקב, וכמ"ד בנוסח ברכת המזון קדושנו קדוש
יעקב, שנטקע ע"פ (ישעה כט) והקדישו את קדוש
יעקב, כי עניין הקדושה מתייחס ליעקב. וכחיספוף
ממן ה"ק מלוביצ' ז"ע שפ"א לא אמר תורה
שבשת ויצא, ושאל אותו על כך תלמידו הרה"ק
רבי שלום מווילאייה ז"ל, ואמר לו ה"ק כי בפרשה
זו מלמדת לנו התורה איך שיעקב אבינו עסק בכל
ענניינו עזה"ז, איך שבנה בית ואיך שהוליד בנים
ואיך שסביר את עסקייו עם לבן בפרשנת עקדותים
נקודים וברודים, שהכל היה בקדושה עליונה, ומכל
זה נהייה תורה הקדושה, למדנו דרך שאשר יהודו
ועסוק בענינים הגשמיים כראוי וכיאות לשם ית'
הריijo יכול להעלות את הכל למדרגות הגבוחות
ביזור עד שניהה מותם חלק התורה. וכמו שאנו
מוכרים בהחשענות, למען חלק מפצל מקלות
בש��ות המים, שלכאו' דומה כי אין זה מעשה כה
הגון, אך לאמתו של דבר הרי אנו מוכרים זאת
20 כוכחות הגדולה ביתור של יעקב, ומבקשים למען
מפצל מקלות, שהיו לו כוננות עליאנות ונשגבות
בפצל בראיהם כדי לע"ת, וכך כל מעשיו של יעקב
היו בקדושה עליונה והן גוף תורה.

בנאות היה כשייכת לעניינים ארציים, אך ורק ואשו מגיע השמיימה, עד למדרגות הגבותה ביותר. והנה מלאכי אלקים עולים וירודים בו, מלאכי א' המה הצדיקים עובדי ה', עולים וירודים בו, כל עליותיהם הם ע"י מדה זו ע"י שמתקדשים בדורשה עליונה, וכן חן צ'ו כל ירידותיהם הם ע"י מדה זו. והנה ה' צצב עליון, פירשטי' לשומרו, היוו לשמרו בזה בשמירה עליונה, שכasher יהודי רוצה להתקדש שלומר עליון הקב"ה בשמירה עליונה אפילו במא שמלמעלה מן הטבע. ואמנם יעקב כבר היה קדוש במדה זו בדורשה מיוחדת שלא מצינו שנאמר כן על שאר האבות, אך מן השמות הראו לו כי מדה זו ראשו מגיע השמיימה ונינתן להגיא על ידה למדרגות הגבותה ביותר, מדרגות שלא יכול היה להשיג בהיותו אצל שם ועבר בעוסקו בתורה ועובדיה, רק עתה ביצתו אל העולם יוכל ע"י מדה זו להגיא לקדושים בח' ראשו מגיע השמיימה. וזה היה ראשית דבר ה' אל יעקב שננתן לו תשובה על המצב של ויפגע במקום שנעמד בפניו בכוכל.

ובמיוחד מרומו במקומות הזה על עניין הסתולם
שהוא מدت יסוד, שראשו מגיע השמיימה, כמבואר,
שנתגלה לו שיש' ה' במקום הזה, שע' מודה זו אפשר
לעלות השמיימה כמו במדות האבת' ה', ויראת ה',
שזאת לא ידע עד עתה, ומחמתן כן נועד בפנוי
כל העולם כקירות, שלא ידע איך נכננסים אל העולם
השפלה מתוך מצב של דבקות בה', ועתה נתגלה לו
שאין זה סתירה. ואו וישא יעקב רגלו וילך ארץ
בני קדרם, שמקשים המperfשים למאץ צרייך לכתוב
וישא יעקב רגלו, שהוא די באמורו וילך יעקב ארץ

בפרשיות התורה של מעשי האבות מלמדת אוטנו התורה ה' את דרכי האבות הקדושים בעבודות הש"ית, שהאבות הקדושים מהו יסוד התורה, ואם אוחז'ל (בר"ר ס,ח) יפה שיחתון של עברי אבות מתרותן של בניים, הרי כ"ש וק"ו תורהן של אבות שהם יסודי התורה. דתנה האבות ה' היו תחולת עולם התקון, ועוד דאי "ב'חד לאברהם" (ח"א פ"ד), העניין שישראל נחלו רק את ארץ ז' עמים ולא את כל שורה אומות כמו שהובטו, משום דירושת הארץ תליה בתקון המדאות דעشر הספריות, והאבות וכל שבעת הרועים תיקנו רק את ז' המדאות, ואילו ג' הראשונות ח'ב"ד יתוקנו רק עיי' מלך המשיח. והיינו שזו הייתה עבודתם של האבות ה' לתקן המדאות, וכ' א" במדתו הוריד השפע לעולם. ובפרשיות אלו שקדום מתן תורה נתן הש"ית ליהודי את דרכי האבות ה' איך לזרים את המדאות. וכמו דכל פרשותן של אברהם קוטב עונינה הוא כמאנז'ל עשרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו ועםם בכול לזרע כמה חבתו של אברהם אבינו, והتورה רק מספרת לנו את הנסיונות בגן וייה רעב בארץ וכו', ולא נזכר למלבדו איך עמד בכל נסיוון וכייד נודעה חבתו למקומם, שהרי יודעים אנו שהצדיקים האבות ה' עשו את רצון ה' בכל אברהם והוא להם כוננות עליונות וקדושות בכל פעולה שעשו, ואברהם אבינו שמדתו אהבה בכל נסיוון ונסיוון קיבל אהבה ולא הרהר אחר מדותיו של הקב"ה. עד"ז היה גם כל פרשת ויצא, פרשתו של יעקב אל העולם לעסוק בעסקי ומספרת איך יצא יעקב אל הארץ של מעשי האבות מלמדת

הכללו היה קייז'ש קדושים ולא הייתה לו כל שייכות לענייני רשות שלא היה לו עסוק עמהם. ועתה יוצאת חרנה לחרנוו שול עולם, לענייני העולם הוה ומוטל עליו לקדש את ענייני הרשות. וע"כ נאמר ויפגע במקומם, וכמאנז'ל (ב"ר סח, י) בקש לעבור נעשה העולם כולם כמוון כותל לפניו, שיעקב הר הייה קדש קדשים, וכדייאת באמדרש (שם, יג) שהמלכים ראו זיו איקונין שלו חקוק על המורכבה, ועתה בלבאו לתהן מלך הרשות נעמדו לפניו כקיר כל ענייני העוזה⁴⁶ ענייני הרשות. איך הדרך להכנס ליה העולם השפלה. ויהלם והנה סלם מצב ארציה וראשו מגיע השמיימה, שבזה הראה לו הקב"ה את התשובה על מה שהעיקר לו על הלב, כי ענייני עוזה⁴⁷ הם כסלם מצב ארציה אשר ראשו מגיע השמיימה, שע"י שאדם עוסק בעניינים הארץניים יכול להגיע למדרגות הגבבותויות ביותר, ועד ראשו מגיע השמיימה, שדוקא דרך העניינים הארץניים השפלים יכול להתרוםם, דע"י שמתגבר על תאותיו מגיע למדרגות העליונות ביותר. וכמאמר הרה"ק המגיד מזריזין⁴⁸ ז"ע מלאה הארץ קנייניך, שהעולם הארץני הוא מלא עניינים שאפשר בהם לקנותו ית"ש. הינו שדוקא מהארציות אפשר לקנות להשיית, שוגם כאשר עוסק בעניינים הארץניים יכול להגבירם לדרגות שמיימות, בח"י וראשו מגיע השמיימה. ומרומו ג"כ בפסוק שכאשר סלם מצב ארציה הינו גם בשעה שישודי עוסק בעניינים הארץניים צרך להיות או ראשו מגיע השמיימה. ובמיוחד מרומו בסולם על מדרת יסוד כדייאת בוזה"ק (ח"א קמט), ובכ' האריז'ל אי' דהוא אחד מן המשמות של מדרת יסוד, והראוי ליעקב מן השמים שמאה זו היא סלם מצב ארציה, לכארה

נתיבות

ג' אדר ב' תרנ"ט נאקה גאנַה

עקדים נקיים וברודים

ענין עקדים נקיים וברודים כדי לעזות לי'ח הוא רוזן דרזין וכל סודות התורה נכללים בו, ולאו כל מוחא סביל דא להבון ענינט. עי' בספה"ק בארכ' אברהם שכותב ע"ז שם סודות התורה אין סוף ומ' יכול להשיגם, אכ' י"ל ע"ד רמז לדרך עובdot ה', ע"ש שמאoor דתחלת העבדות היא בבח' כלויות הינו במדת האמונה, להאמין שיש בורא עולם אשר מלא כל הארץ כבודו סובב כל עולם ותיק כל עולם ולית אתר פנו מנין, האמונה היא הירך הראשון אצל היהודים, שמחוי להחזיק בה תמיד ללא הפסק. א/ אצל מרדן הק' מקוברין ז"ע אמרת ואמונה חק ולא יעבר, ר"ל כל המידות חיוב ההשתמשות בהם הוא לפיה בח' האדם בעבודות הש"ת ולפי עתיו, יש עת שציריך להשתמש במידה זו ויש עת אשר חיוב השתמשות במידה אחרת, משא"כ מידת האמת ואמונה אין האדם רשאי להפסיק ממנה, שתמיד בכל עת ציריך היהוד שתהיה לו בהירות האמונה, ולא ימוש מאמונה פשוטה. וזה מרומו בתיבת עקדים שהוא מל' עקו באל אחד, שהאמונה היא בבח' ט/ בח' קטריא איטקטרנא. ומבחן עקדים הוא בא בבח' נקיים, מרומו לנקיות הלב, הינו שהאמונה תשכון גם בלב, שוגם בנקותת הלב ירגיש את האמונה, שוזהי מדרגה יותר גבורה של אמונה. ואח"כ היא בח' ברודים, הרומזות על האברים, ע"ד שתרגם בת' שענינה שינוי בחותש השדרה שהוא רוב מניין ובנין של אברי האדם, והיבנו שמכניס התהעררות שבלב לכל האברים. וזה מהא"כ ויתן פני הצאן אל עקו, צאן זה ישראל, כמד"כ יחזקאל של הקב"ה, והוא פ"י ויתן פני הצאן אל עקו, ט/ שהעיקר אצל ישראל היא האמונה שהיא התחלת העברודה.

וע"פ דביה"ק י"ל עוד דמרומו בזה על ג' מדרגות האמונה עצמה, שתחלתה באמנות המת, שכאמור אמונה פשוטה זו צריכה להיות אצל האדם תמיד שמיינה לא תזוע, ומה מגיע לאמונה הלב, ועד שימוש גם בח' אמונה האברים, בכל האברים ירגישו את האמונה, שהאמונה צריכה להקייף את רוב מניין ובנין של האדם, ולהזכיר עד האברים מדור התאות ועדiscal עצמות TamRNA ה' מי כמוך. ווזהי שלימות האמונה, כאשר היא מקיפה את המת את הלב ואת האברים. והוא ממש"כ היסה"ע (מכותב בה) בשם הצדיק ר' ליב מודוקאר תלמיד המגיד ז"ע, שיש אמונה המת וש אמונה הלב,

ויצא

שלום

ג' אדר ב' תרנ"ט נאקה גאנַה

עקדים נקיים וברודים

ומאמונת המה עד אמונה הלב הוא רחוק שמים הארץ. ועוד"ז יש מדרגה עילאית שלישית אמונה האברים, שוגם האברים מרגישים את האמונה, שוזהי שלימות האמונה כאשר כל עצמותי תאמRNA ה' מי מכור, שהאמונה מקיפה כל מהותו של היהודי מכף רגלו ועד ראשו.

ועוד"ז כי הענין שאמורים ג"פ ויוכלו בלילה ש"ק, כד"א ואuid אשר בראת בששה ימים כל היוצר ואשנה ואשלש עוד להעיד על כסוי, משום שענין לא אמרת וככלו הוא השרש האמונה, ולכך אמרת זאת ג"פ, בתולה הוא אמונה המת, ואח"כ בא לאמונה הלב, ואח"כ מופשטת האמונה לכל האברים. וזה גם ענין ג' העתים שיש בש"ק,ليل ש"ק, يوم ש"ק ועת רועא דרועין, שבכל אחת מוקן יש טעודה מיוחדת ותפללה מיוחדת, שלא מכל הי"ט שכל תפילהיהם שותה. והבי' בזה, שהם כנגד ג' מדרגות האמונה, אמונה המת, אמונה הלב ואמונה האברים. כי הנה ענין אמונה הוא ביטול, ש'יהודי מבטל א"ע להשיית' למגורי הין את שכלו והבנתו, וכן שמנבלת את רגשותיו, ומובלט גם את כל מהותו להשיית'. ווזהי העבודה של ש"ק, להחדר ג' מדרגות האמונה, דרגא בתר דרגא, עד למדרגה העלומה של ביטול כל מהותו להשיית', שוזהי בח' הייחוד של של"ס, ש'יהודי מבטל את עצמו למגורי להשיית', בכח' לך אני וכל אשר לי, שזו היחוד הגמור. ושלש העתים שבשבת הם ע"ד שמצינו בביב"מ"ק שהיו בו ג' מדרגות, העוזרה ומזבח החיצון, ההיכל, וקדוש הקדשים אשר בו היו הכרובים המרמזין ליהוד קובי' והישראל. וכמ"כ בש"ק שהיא בח' בנין נ' ביהם"ק יש בה את ג' המדרגות,ليل ש"ק, ואח"כ יומ ש"ק, ובשל"ס הוא הייחוד הגמור של קובי' והישראל בבח' קודש הקדשים. והינו לפי שבשתה היא שורש האמונה, ושורש האמונה צריך להקייף את כל מהותו של היהודי, כמד"כ ואראשיתך לי באמונה ידעת את ה', שהוא דבוק בה' בכל מהותו, בח' וידעת את ה', שוזהי תכלית שלימות האמונה. יהודן צריך לצאת מש"ק חזור באמונה בהירה מכף רגלו ועד ראשו בח' עקדים נקיים וברודים.

והנה ח"ל אמרו חיב אדם לומר מתי יגיעו מעשי למשיח אבותי אברם יצחק ויעקב, יגיעו הינו נגעה קלה. האבות הק' הם קודש קדשים למעלה מכל השגה, אבל כח האבות מסיע ליהודי כך לילך בדוריהם לכיהפ"ח ב涅געה קלה. בפרק זה של התורה וכל קודש קדשים ואין בכלל פשוטות, וכשייהודי לומד הפרשה ומאמין באמונה שלמה שכל תיבה היא קודש קדשים וסודות התורה הריהו זוכה לעזר מייעקב אבינו.